

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 17. Conventus in urbe Bernardi-Firmitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

Sæcul. XII.
A.C. 1189.

cum tanta provinciæ ejus pars avel-
leretur.

§. XVII.

Conventus in urbe Bernardi-Firmitate.

*Rog. p. 651. Profectio*ni sacræ Regum Franciæ &
Chro. Clara- Angliæ moram attulit bellum, inter
val. eos exortum, quo tenente, Richardus
filius Regis Angliæ primogenitus sub
præsidium Regis Franciæ se recepit.
Principes conciliaturus Papa Henricum
Cardinalem Episcopum Albanensem mi-
sit, qui cum sibi mandata diligenter ex-
equitur, Attrebati prima die anni mil-
lesimi centesimi octogesimi noni, mor-
te occupatur. Corpus defuncti Claram-
vallem, ubi Abbas quondam fuerat,
translatum, Sancto Malachiæ & Sancto
Bernardo medium sepultum est. Com-
perta ejus morte Papa Cardinalem Joan-
nem Anagnensem ad negotium pacis
perficiendum misit. Is dicendi vi &
suavitate Reges permovit, ut promitte-
rent, se judicio Archiepiscoporum Re-
mensis, Bituricensis, Rotomagensis, &
Cantuariensis, in die octava Pentecostes,
velle acquiescere. Tum sine mora Car-
inalis & quatuor Archiepiscopi contra
quemcunque, qui optatæ paci obstatu-
lum poneret, solis Regibus exceptis, sen-
ten-

tentiam excommunicationis pronuncia- Sæcul. XII.
runt. A.C. 1189.

Statuta die, Reges prope Bernardi-
Firmitatem, Richardus Comes, Cardi-
nalis, Archiepiscopi quatuor, & utrius-
que Regni Optimates, præsto fuerunt.
Petit Rex Franciæ, ut sponsalia, inter
Alesiam sororem suam & Richardum
Comitem Pictaviensem inita, impleren-
tur, idem Princeps sibi de feudis suis
fidem juraret, Joannes autem ejus frater
sacræ militiæ nomen daret. Denegavit
omnia Rex Angliæ, nisi quod diceret,
consensurum se in nuptias Alesiæ & Joan-
nis filii sui, nempe cuius ingenium &
indolem non ita ac Richardi pertimesce-
bat. Itaque, cum nihil ageretur, Car-
dinalis Joannes Anagniensis minatus est,
nisi Rex Franciæ postulata Regi Angliæ
concederet, se totam Franciam Interdi-
cto subjecturum. Cui respondit Rex,
se ejus sententiam neutiquam formida-
re, nec obsecuturum esse, quidquid pro-
mulgasset, utpore a Justitia alienum.
Nec enim, ait, Ecclesiæ Romanæ jus est,
censuras in Regnum Franciæ denuncian-
di, cum Rex Vasallos rebelles domat,
cumque injurias & contemtum Majesta-
tis suæ ulciscitur. Subjunxit, Cardina-
lis integritatem Regis Angliæ nummis,
qui vulgo Sterlingi dicebantur, fuisse

Hist. Eccles. Tom. XVIII. Q deli-

Sæcul. XII. A. C. 1189. de libatam. Hæc sunt verba Rogerii Hovedeni, Scriptoris Angli.

p. 652.

§. XVIII.

Henrici II. Regis Angliæ mors.

Brevi autem post tempore, nempe mensa Junio exeunte, Henricus Rex ad paciscendum cum Rege Philippo compulsa est; quin etiam totum se ejus voluntati permisit, atque statutum, ut anno sequente circa medium Quadragesimæ Veselium convenienterent, unde professionem in Palæstinam exordirentur.

Rog. p. 654.

Verum Henricus Rex acerrime commotus, quod se a filiis suis proditum sentiret, Chinone in regione Turonensi in morbum incidit, filiisque maledixit; nec postea iis ignovit, quantumcunque Episcopi aliqui viri pii urgerent, ut veniam concederet. Ad extrema deducetus in Ecclesiam portari & ante Altare ponni voluit, ubi Communione Corporis & Sanguinis Domini Nostri accepta, peccata sua confessus, & ab Episcopis Clericisque absolutus, die Jovis, sexta Julii, anno millesimo centesimo octogesimo nono, in Octava S. Petri, animam reddidit, postquam annis triginta quatuor regnasset. Sepultus est Fontisebraldi in choro Sanctimonialium.

§. XIX.